

?Per un 11-S de reivindicació nacional i social

«Volem millorar les condicions de vida, a nosaltres no ens val allò de ?primer la independència i després ja veurem que fem'»

Amb aquest escrit voldria en primer lloc, expressar el condol a totes les persones que han perdut un ésser estimat per la pandèmia. Són temps molt difícils per a tothom i és ara quan la solidaritat i el compromís col·lectiu són més importants que mai. En aquest sentit, és imprescindible reconèixer la tasca de les persones que han garantit en tot moment els serveis essencials: el col·lectiu mèdic, de cuidadors, de personal de la neteja, de botiguers... sovint, de dones.

Alhora, és necessari agrair i posar en valor tota la feina duta a terme pels joves que van reforçar els hospitals abans d'acabar la seva formació, que van liderar les diferents xarxes de suport ciutadà i que han garantit els casals als infants un estiu més. És en aquests moments complicats on aquesta solidaritat i la responsabilitat ciutadana prenen la raó de ser.

Aquest confinament ha posat en evidència problemes estructurals que ja coneixíem i que s'han accentuat. Problemes com el de la violència masclista on les dones i en molts casos, els seus fills i filles han hagut de conviure tancades amb el seu agressor. També les persones LGTBI, especialment els joves i adolescents que durant el confinament han patit discriminacions o maltractaments en el seu entorn familiar.

L'11 de setembre és un dia reivindicatiu per l'avenç dels drets nacionals i socials. Per ERC i pel Jovent Republicà, la lluita per la independència és indissociable de la lluita per un habitatge digne i assequible, que a Sant Cugat és del tot urgent; de la lluita pels drets dels refugiats; de la lluita contra qualsevol tipus de discriminació social, ètnica o de gènere; de la lluita contra la precarietat laboral de joves i dones, empitjorada arran de la pandèmia; de la lluita per una educació pública, laica, catalana i de qualitat; de la lluita per un planeta millor i per combatre l'emergència climàtica en la que estem immersos; de la lluita contra la corrupció, pel bon govern i l'honestat.

El camí cap a la República Catalana és llarg i no deixarem passar cap oportunitat per arribar-hi: ens mobilitzem per l'amnistia i per l'únic projecte polític guanyador que ofereix una millora dels drets, les llibertats i les condicions de vida per les classes populars dels Països Catalans: la Independència.

Aquest és el camí. Treballar per la millora de les condicions de vida de la ciutadania sense deixar ningú enrere és construir la independència. A nosaltres no ens val allò de ?primer la independència i després ja veurem que fem?.

No voldria acabar aquest escrit sense un record als exiliats i presos polítics que per tercer any no poden ser entre nosaltres. I de manera molt especial al company, amic i veí Raül Romeva. Empresonats tots ells per un Estat repressor, demofòbic i antidemocràtic.

Els nostres pares i mares i els nostres avis i àvies van lluitar els anys 70 sota el crit de ?Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia?. Avui 50 anys després, renovem el compromís de lluitar, ara més que mai, amb el crit de ?Llibertat, Amnistia, Independència?. Hi tornarem i guanyarem! Com va dir el President Companys en el discurs després de la victòria del Front Popular l'abril de 1936 i del seu alliberament de la presó: ?Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, tornarem a vèncer?.